

MATERIAŁ DLA RODZICÓW 1: Kappacyzm i gammacyzm u dzieci 3–4-letnich

1. Nie ćwiczymy z dziećmi „na siłę”. Jeśli maluch w danej chwili nie wykazuje chęci do ćwiczeń, po prostu odpuśćmy i nie męczmy go.

Postaramy się znaleźć dogodny moment, wówczas dziecko samo będzie chciało chłonać wiedzę.

2. Nie tłumaczymy niesfornym, kilkuletnim maluchom, jak układać język przy artykulacji [k] czy [g]. Po prostu stańmy z dzieckiem przed lustrem i zainicjujmy zabawę w pokazywanie min. Bardzo szybko przy okazji można przejść do artykulacji głosek. W zabawie mówmy [k] i [g]. Dziecko bardzo szybko „załapie” zabawę i będzie po nas powtarzać.
3. W przypadku „opornych” maluchów możemy zainicjować zabawę w potwory mówiące *kkkkk* czy *ggggg* i straszące rodziców czy opiekunów.

4. Kiedy dziecko będzie już potrafiło mówić [k] i [g], przy zabawach utrwalających ich wymowę modulujmy głos. Można to robić w następujący sposób:

- mówmy głoskę raz głośniej, raz ciszej,
- mówmy głoskę szeptem i bardzo głośno, wykrzyczymy ją,
- mówmy głosem grubym, a innym razem cieniutkim,
- zaczynamy mówić cichutko, a później artykułujmy głoskę coraz głośniej i odwrotnie – najpierw najgłośniej, później coraz ciszej.

5. Pomocne będą zbitki głoskowe. Pomogą one utrwalić wymowę [k] czy [g]. By zachęcić dziecko do ich wymowy, warto użyć aktorskich trików.

Zaproponujmy, by maluch był bardzo małym bobasem, który dopiero zaczyna mówić. I wymawia pierwsze sylaby typu:

***ki, ke, ku, ko, ky,
gi, ge, gu, go, gy,***

***kiki, kike, kiku, kiko, kiky,
gigi, gige, gigu, gigo, gigy.***

6. Dziecko może również udawać kurę – „kokoko” czy koguta mówiącego „kukuryku” albo gołąbka – „gruchu”.

